

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 10. sušca 1896.

Štev. 7.

Našim častitim naročnikom!

Pri pregledovanju knjig našli smo mnogo naročnikov, ki so s svojo naročnino za preteklo leto še na dolgu, in še več takih, ki je za tekoče leto še niso obnovili. Prosimo torej vse te, da nam **do 18. t. m.** blagovolijo naročnino poslati, sicer bomo neljubo prisiljeni, jim list ustaviti.

Omeniti nam je tudi, da je imel do sedaj naš list po slovenskih pokrajinah prijatelje, ki so ga radi podpirali ob novem letu z dobrovoljnimi doneski. Letos pa so te podpore večinoma izostale in nam torej ne preostaje družega, nego vse proste iztise, ki so se do sedaj pošiljali tudi na Štajersko, Kranjsko in Primorsko, ustaviti. Ozirati se nam bode odslej naprej le še na Koroško, kjer nam je treba delovati previdno in z skrajnim naporom, ako hočemo, da se Slovenci v tej deželi ohranijo še nadalje pri življenju.

Zahvaljujoči se vsem svojim blagim dobrotnikom in prijateljem za do sedaj izkazano naklonjenost, naznanjamo, da smo si dovolili danes nekatere naše častite naročnike gledé zaostale naročnine opozoriti še s posebnimi opomini, ktere smo listu priložili, in prosimo, da nam zaradi tega ne zamerijo. V slučaju pa, da se je pripetila v tem oziru od naše strani kaka pomota, prosimo uljudno za pojasnilo, da jo v knjigah popravimo in se pošiljanje lista ne pretrga.

Stare naročnike prosimo, da blagovolijo pri pošiljanju naročnine naznaniti natanjčno, in sicer tisto adreso s pošto, pod katero sedaj prejema list; nove pa prosimo, da na nakaznici dostavijo, da so novi naročniki.

Upravništvo „Mira“.

Naš stari nasprotnik — Dobernik!

V ponedeljek dné 2. sušca so se v drž. zboru razgovarjali o ljudskih šolah. Pri tej razpravi se je oglasil tudi veliki Nmec z dobrim slovenskim imenom, naš ljubi „šriftlajter“ Dobernik, da jo je po svojem zasolil nam koroškim Slovincem. Samo, da smo Slovenci navajeni že na marsikaj in zlasti pred g. „šriftlajterjem“ se nikakor ne tresemo več, naj nam še toliko grozi.

Gosp. Dobernik je tedaj govoril — pa nič novega. Vse kar je poslancem „novega“ pravil, brali smo že neštivilnokrat v njegovih „Freie Stimmen“. Ko bi bil vzel par številok teh slabotnih „Glasov“, jih razprostrl v zbornici — „prišparal“ bi si lahko govor in varoval pljuča. Ker „Fr. St.“ menda pri poslancih še niso prišle v milost, in se oni zanje zmenijo, kakor za lanski sneg, zasukal jo je Dobernik drugače, misleč si: če nočete brati mojih umotvorov, pa poslušajte. Premleval je vse stare in znane fraze o koroškem „miru“, „kranjskih hujskačih“ itd., kar smo že stokrat ovrgli. Vrgel je vse vkup v lonec, tam malo pomešal in pokuhal in iz tega naj bi nastal — strup, s katerim je hotel zastrupiti in pokončati enkrat za vselej — koroške „bindišarje“.

Ali jed, ktero je skuhal Dobernik, ni ugajala poslancem, zlasti slovenskim ne. Vstal je v njih imenu g. kanonik Klun in s krepkim odgovorom je zavrnil Dobernika. Pokazal se je g. Klun, kakor že prej mnogokrat, zopet odločnega zagovornika koroških Slovincem, in na tem mestu se mu prisrčno zahvaljujemo za to! Potegnil se je za naše pravice in vnovič pokazal, kolike krivice se nam godijo zlasti na šolskem polju.

Iz odgovora g. Kluna so morali poslanci takoj spoznati, da velja o Dobernikovem besedičenju, kar pravijo o strahu: da je namreč znotraj votel, ob krajih ga pa nič ni! Vse, kar je Dobernik govoril zoper nas, kar je tožil o „zatiranju nemštva“ (kdo se ne smeje), da vlada podpira Slovence itd. je razpadlo pod udarci g. Kluna v prazen — nič. Če je Dobernik morda šel na Dunaj misleč, da bode njegovo govorjenje vgnalo Slovence v kozji rog in da se bode vsled njegovih besed kar cela Slovenija tresla strahú pred njim, moral je v ponedeljek spoznati, da s slovenskimi poslanci,

naj so tudi „od onstran Karavank“, ni dobro — črešnej zobati!

Gosp. Klun je Doberniku oponašal zlasti to, da se je sam izneveril svoji materini besedi in da zdaj napada one, kteri so jej ostali zvesti. Zahteval je, naj se na Koroško odpošlje poseben komisar, ki naj nepristransko preiskuje šolske razmere in potem odstrani velike krivice našega šolstva.

Ko dobimo stenografični zapisnik poročamo obširneje o tem.

Naš novi prijatelj — dr. Luggin!

Ko so se v našem dež. zboru razgovarjali, da naj se v deželno bolnišnico pokličejo usmiljene sestre, govoril je proti temu tudi stari vodja koroških liberalcev, dr. Luggin. Zagovarjal je sedanje posvetne postrežnice med drugim s tem, da znajo slovenski in da bi jih bilo težko nadomestiti s sestrami (nunami), ki bi bile zmožne slovenskega jezika (?). Nočemo se z govornikom pričakati o tem, ali bi res ne bilo mogoče dobiti slovenščine zmožnih sester, in koliko sedanjih postrežnic zná slovenski — danes tú le pribijemo, da se je dr. Luggin potegnil za slovenske bolnike in postrežnice! Tedaj sam vodja koroških liberalcev pripozná, da je za deželno bolnišnico v Celovcu neobhodno potrebno slovenskih postrežnic. He, liberalna gospoda, kaj je potemtakem s tistim vašim „nemškim značajem“ Celovca!? Menda nič kaj!

Kot mož mora biti dr. Luggin tudi dosleden in značajen. Kot tak nam mora pripoznati, da kakor je za slovenske bolnike treba slovenskih postrežnic, je zanje gotovo treba tudi slovenskih zdravnikov. Da gremo še dalje, bode nam gosp. dr. Luggin, ki ste gotovo dobro podučeni v logičnih zakonih mišljenja, pripoznali, da je iz istih uzrokov treba tudi za slovenske otroke slovenskih učiteljev in za slovenske stranke slovenskih uradnikov!

Kot od doslednega možá od Vas pričakujemo, da se bode za to, kar spoznate za dobro in potrebno, tudi potegnili, to zagovarjali, to je zahtevali za nas: slovenskih učiteljev (šol), uradnikov itd.

Da nam, kot najnovejši naš prijatelj in zagovornik še nekoliko pomagate, dovoljujemo si Vas prositi, da namignete svojemu, kajpak malo po-

Podlistek.

Hvaležnost in nehvaležnost otrok.

Življenje nas uči, da otroci velikokrat delajo s svojimi stariši ravno tako, kakor so ti nekdanj ravnali s svojimi. In težko more biti drugače; zakaj otroci se učijo od svojih roditeljev in kakor nje vidijo in slišijo, tako tudi sami delajo. Tako se navadno izpolnjuje besede, da blagoslov ali prokletstvo starišev pride na otroke. Spričujeta to tudi naslednji povestici, katerih prva naj je slovenskim otrokom v posnemo, druga pa naj jih odvrača grde nehvaležnosti do starišev.

I.

Mogočen kralj se je sprehajal po rodovitnem polju ter je prišel do veselega kmeta, ki je delal na njivi. Priljudni kralj se začne s kmetom pogovarjati in tako kmalu izvé, da njiva ni kmetova lastnina, nego da je on za delo le najet in da si zasluži za svoje delo 20 krajcarjev na dan. Kralj se čudi tem besedam in ne more razumeti, kako kmetič more izhajati z 20 krajcarji na dan in vrh tega biti še dobre volje. Kmetič mu pa odgovori: Ako bi jaz porabil ves svoj zaslužek za se, bilo bi záme slabo; jaz moram izhajati s tretjino tega, kar si prislužim; z drugo tretjino moram namreč plačevati svoj dolg, tretjo pa dajem na posodo. Takim besedam se kralj še bolj začudi. Kmet mu pa takoj vse razloži in pravi: „Jaz moram s svojim zaslužkom preskrbeti svoje stare roditelje, ki

ne morejo več delati; skrbeti moram pa tudi za svoje male otroke, ki še niso za nobeno delo. Starišem poplačujem s tem ljubezen, ktero so mi v mladih letih skazovali; otrokom pa skazujem zdaj jaz ljubezen, da tudi oni mene v starih dnéh ne bodo zapustili. Tako starišem poplačujem stari dolg, otrokom pa dajem na posodo.“

Ali ni ubogi kmetič lepo povedal in še lepše mislil ter delal? To je priznal tudi kralj, ki je poštenega kmeta pohvalil in bogato obdaroval. Blagoslov, kterege so mu dali njegovi umirajoči stariši, kazal se je v ljubezni in hvaležnosti njegovih otrok do njega.

II.

Čisto drugače se je godilo drugemu očetu, ki je bil star in bolehen in zato na poti svojemu sinu, kteremu je bil prezgodaj izročil gospodarstvo. Ta sin je s starim očetom zelo grdo ravnal in zató si je oče želel, da bi ga spravili v bolnišnico, ker ondi vsaj grdega oponašanja ne bode slišal. Sinu je bilo to po volji in hitro je bila starčkova želja izpolnjena. Toda v bolnišnici oče tudi ni vsega tako našel, kakor si je želel. Čez nekaj časa poprosi sina, naj mu skaže še zadnjo dobroto ter mu pošlje dve rjuhi, da mu ne bode treba ležati na goli slami.

Sin poišče dve najslabši rjuhi, ktere more najti ter reče svojemu sinčku, naj jih nese v bolnišnico k dedu. Sinček pa koj pri vratih skrije jedno rjuho in dedu samo jedno nese. Oče to videč vpraša sina, zakaj je to storil. Hudobni sinček pa odkritosrčno odgovori: „Zató, da mi ne bo treba vam boljših rjuh dajati, kedar vas enkrat odnesó v bolnišnico.“ Kmalu se je imelo očetu povrniti, ker je tako grdo ravnal s starim dedom.

Kaj nas učita povestici? Zvesto izpolnovati božjo zapoved: „Spoštuj očeta in mater, da bodeš dolgo živel, in da se ti bode dobro godilo na zemlji.“ Po „Lj. knj.“

* * *

Odlikovanje usmiljenih sester. Pariški časnik „Peuple“ v št. 39. poroča, da je predsednik republike Faure obiskal vojaško bolnišnico v Versailles, kjer bolnim vojakom za stonj strežejo usmiljene sestre. Predsednik uvidevši, kako snažno je povsod in kako skrbno sestre bolnikom strežejo, rekel je, da vsem sestram, ktere že čez 30 let tako delujejo, podeli častno kolajno (medajlo) in sestri predstojnici, ktera že 60 let bolnikom streže, zlato kolajno. — To smo navedli zovoljo tega, da bi tisti, ki ima oči, videl, da za takšne žrtve krščanske ljubezni so sposobne le usmiljene sestre. Kaj pravijo k temu zagrizeni naši nemški liberalci, Hock, Luggin in tovariši?!

Prince Boris in njegova mati. Poročali smo, kako se je nemški knez bolgarski Ferdinand Koburžan izneveril katoliški veri in dal svojega sina Borisa prekrstiti v pravoslavje. Mati Borisova hotela je žalostni dogodek zabraniti z vso močjo, pa zastonj. Zapustila je zató moža. Prebridko je bilo njeno slovó od svojega prvorojenega sina. Rimski list „Osservatore romano“ ga popisuje tako-le: „Princezinja Marija Lujiza se kar ni hotela ločiti od svojega prvorojenčka; jokala se je, da bi srce pokalo in je vedno zopet poljubovala svojega dragega preljubljenega sinčka. Nemogoče se ji je zdelo zapustiti svojega ljubljence, kolikor koli ji je tudi soprog prigovarjal, da naj odide na

rednemu, ker nacionalnemu učencu Doberniku, naj se ne zadira toliko v nas in na Dunaju pobija to, kar Vi, če tudi še le indirektno, zagovarjate v celovškem deželnem zboru.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovsko šolo.) Darovali so: Jož Sturm, železniški sprevodnik v Ljencu na Tirolskem, 2 kroni; glavni farni urad v Rečici na Štajerskem nabral med tamošnjimi Mohorjani 8 kron 60 beličev. Iz pliberske okolice so dali za velikovsko šolo: Lorenc Pistotnik 2 kroni; Urban Spraha gorski iz stare šole, ki se jezi na visoke šole, za velikovsko pa le dá 2 kroni; Ignac Turk za rajnim očetom svoje žene za venec 2 kroni; Marija Kočnik v Kotu, ki je sama, pa se ji ubogi otroci in njih duše smilijo, 20 kron; gospa Marjeta Glinik v mestu 2 kroni; župni oskrbnik za podplate na 3kratnem preseljevanju v 1 letu potrgane, katerih mu ni mar dati popravljati, 25 kron; ubožana kuharica 2 kroni; farni urad v Svečah od Mohorjanov 13 kron 20 beličev. Skupaj 78 kron 80 beličev. — Prisrčna hvala. Zivel nasledniki!

Iz Celovca. (Liberalci se tresejo.) Za tukajšnje učiteljsko pripravnico se ima imenovati novi vodja. Liberalni koroški listi poročajo, da hoče učna uprava (ministerstvo) na to mesto spraviti nekega slovenskega kateheta, rodom Kranjca, in da se ni ozirala na predloge celovške gospode. To slišati, da bi imel koroške učiteljske pripravnike, bodoče učitelje in po mislih nasprotnne klike tudi liberalne agitatorje, voditi katoliški duhovnik in celo Slovenec, dá, † † † Kranjec, — je vso častno družbo oblila kurja polt! Zató javkajo po svojih listih, da se Bog usmili in kličejo na pomoč ves svet. Bojijo se za nemški značaj Celovca in ne vemo, za kaj še. Da bi se pokazala pravica in na mesto, kamor sliši Slovenec, da more ustreči vsem potrebam, tudi prišel slovensčine zmožen mož, tega ne morejo prenesti. — Še drugo žalost imajo. Piše se, da bodo nižjo gimnazijo oo. benediktincev v Št. Pavlu povišali v višjo. Potem se pokličejo oni gg. iz benediktinskega reda, ki sedaj poučujejo bogoslovce, za gimnazijske učitelje, v bogoslovnici pa bi poučevali sami jezuitje. Ali teh se liberalci bojé, kakor hudoba sv. križa, in rogovilijo že sedaj proti njim. No, liberalcev, zlasti duševnih siromakov, liberalnih časnikarskih pisarjev, pač nihče ne bo vpraševal, ko treba izvesti potrebne izpremembe. Še nekaj se bojé. Pišejo, da bodo potem nemški dijaki hodili v Št. Pavl. v Celovcu pa bodo ostali slovenski in tako se bo tu kmalu djalo: „Niks dajč!“ Pravijo tudi, da je vse to „höllisch schlau“, in da smo vsega tega krivi le slovenski klerikalci. Marsikaj smo res zakrivali, marsikaj tudi dosegli; da pa naše nasprotnike, zlasti pa liberalne časnikarje, včasih luna trka, se vendar ne sme zapisati na naš rovaš!

Iz zgornjega Roža. Dobrega očeta Josipa Janežiča ni več med živimi, to je bila žalostna, nepričakovana novica, ki se je v nedeljo dné 23. svečana kakor blisk razširila, in da je ta žalostna novica žali Bog tudi resnična, potrjevali so tudi mili glasovi zvonov št.-jakobske farne cerkve, ki so s pesnikom tožili:

„To je usoda naše domovine,
Da jim pobira smrt najboljše sine.“

Prištevati pa se mora rajni po vsej pravici med najboljše sinove naše mile domovine, zatorej mi dragi „Mir“ ne bodeš odrekel želje in prošnje, da postavim v tvoje predale nekoliko skromnih

popotvanje, — stala je trdno in nepremakljivo, kakor skala. Slednjič so ji prinčeve dvorkinje in služabniki hoteli s silo iztrgati otroka. Dolgo je trpela ta borba, dokler nesrečna gospa ni omedlela in se na tla zgrudila. Poklicali so sinodnega predsednika in metropolita Gregorija (oba razkolna velikaša): naj bi skušala preužaljeno mater na noge spraviti (čudna tolažba za katoliško mater!). Skušala sta jo prekaniti s pretvezo, češ, da tu nikakor ne gre za krst princa, ampak le za maziljenje in da to je zgolj brezbičveno opravilo. Še več, segla sta s slepilom tako daleč, da zagotavljata, da bodo katoliški mašniki poučevali in odgojevali njenega sina. Kneginja se s temi lažnjivimi zagotavljanji ni dala pregovoriti, temveč rekla je naravnost, da se ne boji ne laskanja in ne žuganja. Ko pa so prišli hišni ljudje princa Ferdinanda ji s silo sina vzeti, je strašno zavpila, omedlela in se dve polni uri ni zavedla. Konečno jo je njen soprog spremil do bolgarske meje in prosil in rotil jo je med solzami, naj mu saj odpusti, kar je storil le iz političkih ozirov. Ostala je princezinja neizprosljiva, in ni prišlo do sprave. Rekla je Marija Lujiza, da se nikoli več ne vrne v Bolgarijo; tudi njena družina, pred vsim njen oče, vojvoda s Parme, je slovesno zatrdil, da nobeno uro več ne bo občeval s knezom odpadnikom.

Iskrice. Pametna mati govori svojemu otroku: Rajši se zdaj ti jokaj, kakor da bi se enkrat morala jaz jokati. — Hudobija se dá izgovoriti, a nikoli opravičiti. — Čim bolj izginja vest, tem več je treba orožnikov (policajev.)

vrstic blagemu pokojniku v spomin. Josip Janežič se je rodil dné 30. prosinca leta 1837. v Lešah, fara Št. Jakob v zgornjem Rožu. Bil je brat rajnega tudi prerano umrlega profesorja, pisatelja in jezikoslovca Antona Janežiča. Rajni Jožef ostal je doma in ni šel kakor njegovi trije bratje v više šole. Postal je mlinar, kmetovalec in prevzel po očetu kmetijstvo, v katerem stanu je on zadovoljno in srečno živel. Dné 11. kimovca leta 1876. zaročil se je s svojo ženo. On je bil, bi rekel, popolnoma samouk in se izobrazil iz slovenskih knjig in časnikov. Različni so si bili bratje sicer po poklicu in stanu, pa ne po duhu. Ne bodem opisoval njegovih mladeniških let, čeravno bi mnogo povedati vedel, pa omeniti moram, kar je rajni še dné 9. t. m. o priliki, ko je prišla neka vdova po oprasku semkaj, pisalcu teh vrstic rekel, ko je vdova odšla. Kako se človek hitro postara, poznal sem to ženo, ko je bila nevesta pred kakimi 30. leti in glej, zdaj bi nje skoro ne bil več poznal. Rajni njen mož, tedaj ženin, spraval me je s seboj, da sem šel z njim na sejm. Pa šel sem tedaj in ne spraval bi me ne bil nikdo več. Rajni ni nikdar, ne kot mladenič ne pozneje hodil v gostilnice se kratkočasit. Svoj kratek čas iskal in najdel je v bukvah in pri delu. Že z mladih let je tičal v bukvah, posebno Mohorjevih, vsako nedeljo in vsak praznik in se zmirom ogibal slabe tovaršije. Da je na Janežičevem domu gospodaril mož bistrega uma in pridnih rok, pričuje ti že pogled. Rajni ni pustil golega prostora, da bi ne posadil ga z žlahtnim sadjem. Tam, kjer je rasel popred mah in grmovje, raste zdaj lepo sadno drevje, in na tisočih sadnih dreves najdeš na Janežičevem domu nasajenih. Bil je zveden in marljiv sadjerejec, da ga ni bilo po celem dolini. Vpeljal je v domačijo najzlahtnejšo sadje iz vseh krajev našega cesarstva. Dajal pa je tudi drugim drevesca iz svoje drevesnice in njegovo veselje je bilo, če so ga drugi posnemali in če je on mogel njim drevesca požlahniti. Dal je prezidati stari Janežičev dom pred tremi leti na istem mestu, kjer je tekla njegova zibelica. In z velikim dopadenjem se ozira okó mimogredočega na lepo poslopje, katero je dal prav pripravno izpeljati. Rajni posvetil je vse svoje moči Bogu in mili mu domovini. Ni bilo nedelje in praznika, da bi ga ne bilo v cerkvi videti. Bil je rajni tudi več let cerkveni ključar, mnogoletni neutrudljivi občinski odbornik, včasih svetovalc in šolski načelnik. Častne službe župana se je vedno branil. Ko se je pred 23. leti št.-jakobska posojilnica snovala, bil je rajni prvi med osnovatelji. Bil je tudi rajni njen denarničar, katero zaupno službo je prav do konca svojega življenja zvesto opravljal. Komu ni znana borba št.-jakobske občine za slovensko šolo in vse druge borbe, katerih se ta občina ni prestrašila. Če se je reklo na boj, se rajni Josip ni prestrašil. Bil je skušen boritelj in zanesljiv steber, kateri se ni nikdar dal omajati. Njegov značaj bil je jeklen in stal je kakor skala; svojega plašča pa ni po vetru nikdar sukal. Bil je dobrega srca, odkritosrčen in značajan. Še dné 16. in 17. svečana je opravljal svojo službo v posojilnici. Rekel je pisatelju teh vrstic: sinoči, ko sem domu šel, me je nekaj tako čudno prijelo, da sem se ves začel tresti. Že sem mislil, da mi ne bode mogoče domu priti. Pa čez nekaj časa me je spustilo. Dné 20. svečana šel je še rajni peš v Rožak, kamor je bil kot zaupni mož poklican in 21. zjutraj je bil pri svetej maši v farne cerkvi. Dné 22. svečana je rajni še zdrav vstal, samo to je neki tožil, da je včasih omotičen, ali ob 1/2 9. uri dopoldne našli so ga ležati v veži brez zavesti. Čeravno se je vse poskušalo, ostal je rajni brez zavesti, dokler dné 23. t. m. ob 1/2 5. uri zjutraj svoje blage duše ni izdihnil. Kako splošovan je rajni bil, pokazal je dan njegovega spreveda na št.-jakobsko pokopališče. Čeravno je ponoči od dné 24. na 25. svečana skoro do kolena novega snega padlo in snežilo vedno naprej, prišlo je od vseh krajev od blizu in od daleč ljudij, kolikor bi si nikdar ne bil pričakoval. Tako velikanskega pogreba še ni bilo v našem kraju. Pogreba udeležili so se šolski otroci z učitelji, požarni brambojci z godbo, celi občinski odbor in odbor posojilnice, vsi s svečami. Potem iz domače in sosednih far velikanska množica ljudstva, da celo iz daljnega Št. Lenarta pri sedmih studencih in iz Golšova pri Žihpoljah prišli so rajnemu zadnjo čast skazovat. Po mrtvaških opravilih in po dosluženih dveh svetih mašah položili smo blagega rajnika, ktereга bomo vsi zelo težko pogrešali, k večnemu počitku; položili smo ga v grob njegove rajne matere. In ni ostalo skoro očesa suhega, ko je črna zemlja umrle ostanke rajnega pokrila in ko so domači župnik od rajnega dragega farmana, očeta in prijatelja z v srce segajočimi, živimi besedami slovó jemali. Za dragim rajnim Josipom žaluje vdova in šestero neodraslih otrok, katerih najstareje je dopolnilo 17. leto in najmlajši ravno na dan smrti svojega očeta svojo 7. leto. Žaluje po njem cela župnija in občina. V miru

počivaj ti dragi sin naše domovine in nepozabljiv ostane nam tvoj spomin; večna luč naj ti sveti!

Iz Št. Tomaža pri Čilbregu. (Pogreb.) Dné 21. svečana smo pokopali Jožefa Baura, bivšega lastnika Baurovega posestva v Št. Tomažu. Rajni je bil čez 80 let star; pošten mož in Slovenec. Bil je brat rajnega Karola Baura, župnika in zlatomašnika v Št. Lipsu in oče sedanjemu velečastitemu župniku in dekanjskemu svetovalcu na Peravi, g. Šimenu Bauru. Kako je bil rajni vsem župljanom priljubljen, pokazala je mnogobrojna udeležba pri pogrebu. N. v. m. p.!

Iz Piiberka. (Inštalacija.) Po trimesečnem čakanju smo dobili na kvaterno nedeljo, dné 1. sušca, novega dušnega pastirja: preč. gosp. Franca Centriha, dosedanega župnika v Gutštanju. Umestili so jih po škofovem ukazu prejšnji dekan, prečastiti gosp. stolni korar dr. J. Somer. Prišlo je k tej slovesnosti mnogo ljudstva, duhovnika pa menda zavoljo nedeljskih opravil le dva, gg. župnika iz Možice in Št. Danijela. Po slovesnem sprevedu in postavnem umeščenju, so g. dr. Somer novega župnika in dekana zbranim faranom najprej v slovenskih in potem tudi v nemških besedah predstavili in ob enem sami še-le slovo jemali. Začeli so s prigodbo ravno prebranega sv. evangelja o Kristusovem spremljenju na gori Tabor in o prikazni Mojzesa in Elije, in razložili besede nebeškega Očeta: „Ta je moj ljubeznjivi sin, nad katerim imam dopadenje — njega poslušajte.“ In zadnjo besedo so potem obrnili na novega dušnega pastirja. Pobožnost in ginjenost pri slovesni sv. maši je povzdigovalo lepo latinsko petje na koru. Bog ohrani našega novega dušnega pastirja, zdravega na duši in telesu prav mnogo let!

Iz Češkega. (Razne novice.) Časniku „Čehu“ se piše, da je v nekterih krajih češke dežele letošnje leto za prebivalce zelo slabo. Revno ljudstvo nima niti za sol. Na več krajih se samo enkrat na dan kuha in tudi samo enkrat na dan je. — Skoraj v vseh čeških časnikih se zdaj piše o g. Karolu Riegerju, češkem tovarnarju, ki je pred nedavnim časom umrl v 30. svojem letu in češkem narodu v svoji oporoki volil 100.000 gld., kateri naj se porabijo za narodne namene. Slava takemu rodoljubi! — Nemški liberalci so v deželnem zboru začeli udarjati na struno sprave. Ali Čehi ne verujejo njih sladkim besedam, ker nemške liberalce že predobro poznajo. Nemški liberalci, kakor povsod, tako tudi na Češkem razumejo pod spravo to-le: tam, kjer so v večini hočejo vladati in kjer so v manjšini hočejo enakopravnost. Kako se hočejo s Čehi spraviti, kažeta ta-le dva izgleda: Komaj je nemško-liberalni poslanec Russ v deželnem zboru spregovoril o spravi, pustili so se nemško-liberalni poslanci od čeških poslancev sicer voliti v proračunsko komisijo, ali sami čeških kandidatov, če tudi so njihovih glasov potrebovali, niso volili! Drugi izgled! Češki mestni zastop v Plznu, kjer živi med 50.000 prebivalci le kakih 6000 Nemcev, je dovolil podporo za nemško gledališče plzensko v znesku 50.000 gld. in za telovadnico tamošnjega „turnarskega društva“ 10.000 goldinarjev. Nasproti temu pa je nedolgo potem nemško-liberalni mestni zastop v Budjejevicah, kjer živi nad 20.000 Čehov in le 12.000 Nemcev (večidel malo pristnih!) zavrgel vse prošnje, za podporo čeških šol budjejeviških! — Na zdar!

Jiří Křepelka.

Glasovi nasprotnikov.

„Kärntner Nachrichten“ se vjedajo, da je kranjski deželni zbor dovolil Ciril-Methodovi družbi 1000 gld. podpore, deželna zbor koroški in štajerski pa sta odklonila prošnji „Südmarke“. Lahko razumljivo! Ciril-Methodova družba deluje mirno za to, da se poučujejo slovenski otroci v slovenskem jeziku. „Südmark“ pa se poteguje le za nemčurstvo in Nemčijo in dela združbe med ljudmi. To je razloček, ljuba beljaška tetka! — V št. 18. piše: „Sovražniki koroške dežele z ostrim orožjem in določenim delom so danes Slovenci in morejo se jim zoperstavljati le dobro izvežbani, narodno misleči in delavni Nemci.“²⁾ O ne! Da smo sovražniki koroške, nekaj čisto slovenske dežele, je grdo zavijanje in debela laž, s katero oni list bega svoje bralce. Mi ljubimo lepo deželo, želimo tudi mir s svojimi sodeželani, ali z ljudmi, ki se hočejo šopiriti na naše stroške, ki nam kratijo najbolj priproste naše pravice, je nemogoče v miru živeti. Da se pa potegujemo v pošteni borbi za svoje stare postavne pravice, tega si ne pustimo vzeti niti od beljaških advokatov in od njih glasila.

¹⁾ Naši nemški liberalci so do pičice jednaki. Slovenski denar jim gre dobro v slast, slovenskih pravic pa se bojé, kakor

²⁾ „Ein Feind des Kärntnerlandes mit scharfen Waffen und zielbewusster Arbeit sind heute die Slovenen und diesen können nur tüchtig geschulte, national denkende und arbeitssame Deutsche einen entsprechenden Widerstand bieten.“

Slovenski uspehi. V 24. številki znanih naših „Freie Stimmen“ najdemo članek, kteremu se vidi kar na čelu, da je pisan ali še v pustu, ali pa je imel dotični spisovatelj še poštenega — mačka. Govori o uspehih Slovencev na Koroškem in navaja neke besede velikožidovske „N. Fr. Pr.“, ki pravi, da je našim slovenskim pridobitvam uzrok samo — narodni ponos in nadutost dr. Steinwenderja! Ta izrek je vendar dovtipen, če tudi neresničen. „Freie Stimmen“ ga pobijajo z vso silo, očitajo židovskemu listu, da se hoče oprati z gnojnico (!), ker hoče krivdo nad slovenskim napredkom navaliti na nacionalnega velikaša, ki je v tej stvari, kar radi priznavamo, nedolžen kakor novorojeno dete! — „Freie Stimmen“ izrecno poudarjajo, da so naši uspehi morali nastati po logičnih zakonih sami ob sebi!*) Znamenita je za nas ta izpoved. Ali, gospôda liberalna, čemu nas potem tako srdito pobijate; ali za vas niti logični zakoni ne veljajo več?! Zapomnimo si to dobro! Dalje priznava isti list, da so nemir delali doslej pri nas liberalni listi! Tako! Vedno očitajo Slovence, da smo mi Slovenci „nemirneži“, da „hujskamo“; in sedaj sami priznavajo, da delajo nemir liberalni listi in za njimi stoječi liberalci, kar smo mi vedno trdili! Gg. baron Schmidt in dr. Gobanc, blagovolite to vendar enkrat vzeti na znanje! Tudi Dobernik sam naj prej bere v svojem listu, kdo dela na Koroškem zgago, predno na Dunaju ovaja slovensko duhovščino! Zanimivi članek pa si dobro zapomnimo za odgovor, ko nam liberalci zopet očitajo, da — hujskamo, ali pa „Celovčanka“ prinese kak sladke članek o „koroškem miru“.

Državni zbor.

Pri razpravi o visokih šolah je poslanec K. Klun v izvrstnem govoru zahteval, naj se na graškem vseučilišču ustanovi stolica za slovenščino. Pojasnjuje, kakšna krivica je, da slovenščina nima mesta na visokih šolah in zavrača razne ugovore proti slovenskemu jeziku. Minister Gautsch je obljubil, da se v Gradu ustanovi čim preje učiteljsko mesto za slovenščino. — O visokih šolah je govoril tudi poslanec V. Pfeifer.

Pri prvem branju predloga o novi volilni reformi je izmed Slovencev govoril poslanec Ferjančič in rekel, da bodo glasovali za ta predlog le tedaj, če se primerno prenaredi. Tudi je kazal na krivice sedanjega volilnega reda z ozirom na Slovence. V volilnem odseku je poslanec Klun naznanil slovenske zahteve in govoril zlasti za to, da se Kranjski dovolita dva nova poslanca, in da se tudi poslom dá volilna pravica.

Davčni odsek je znižal glavno svôto zemljiškega davka za 1½ milijona goldinarjev. S tem se vsaj nekoliko olajša davčno breme. — Kmetijski minister je predložil popravljene načrt za ustanovitev kmetijskih zadrug. — Med odposlance, ki bodo z ogrskimi določevali doneske za skupne potrebe, je izvoljen tudi poslanec Klun. Luegerja niso izbrali, ker jim je preodločen. Tudi značilno! — Pri razgovoru o ljudskih šolah je močno zaprotal Dobernik zoper nas koroške Slovence. Krepko pa ga je zavrnil poslanec Klun, kakor poročamo na drugem mestu. — Pri razgovoru o srednjih šolah so zahtevali nemški prenapetneži, naj se zopet opusti celjska slovenska gimnazija. Večina pa je ta krivični predlog odklonila z 141 proti 110 glasovi.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Za državnega poslanca gorenjskih in notranjskih mest in trgov je bil dné 25. svečana izvoljen G. kurat in blagajnik družbe sv. Cirila in Metodja A. Koblar s 485 glasovi. Njegov protikandidat g. župan Jelovšek je dobil 265 glasov. — Kmetovalci so imeli v drugi polovici svečana na Dunaju kmetijski (agrarični) shod, da so se pomenkovali o kmetovalskih zadevah. — Izid dunajskih občinskih volitev je zopet zelo časten za krščansko Luegerjevo stranko. Zmagala je še z veliko večjo večino kakor v kimovecu lanskega leta. V tretjem razredu so po vseh okrajih zmagali protisemitje. Bilo je oddanih vkup 33.556 protisemitskih in le 9074 liberalnih glasov. V drugem razredu so dobili protisemitje, kakor lani 32 odbornikov, liberalci le 14. Glasov so dobili antisemitje v tem razredu 11.715 (lani 10.975) liberalci 9222 (lani 8972). V prvem razredu so pridobili 4 sedeže. V novem mestnem zboru bode sedaj 96 protisemitov in le 42 liberalcev. Tako je židovski liberalizem na Dunaju v novi sijajno premagan. Vlada, ki je lani po izvolitvi dr. Luegerja za župana razpustila občinski odbor, je sedaj v veliki zadregi. Storila je to na ljubo propadajoči liberalni stranki, ljudstvo pa se je še bolj oklenilo Luegerjeve stranke. Vse je radovedno, kako se bodo stvari naprej raz-

vijale. Premagali so liberalizem v glavnem mestu, na Dunaju; to bode ugodno uplivalo tudi na kronovine, zato se moramo zmage veseliti. — Jeden del zaradi protimadjarских demonstracij obsojenih dijakov se je povrnil v Zagreb. Nad 10.000 ljudi jih je pričakovalo. Burno so pozdravljali dijake, vmes pa zabavljali Madjarom in banu. — Na Ogerskem prihajajo na dan mnoge sleparije, kakor gobe po dežju. Račun tega pa moramo deloma poplačati tudi Avstriji. — V Zagrebu je dné 28. svečana po dolgem bolehanju umrl prezaslužni hrvatski rodoljub dr. Ant. Starčević, ki je bil celo svoje življenje daroval hrvatskemu narodu in se krepko boril za samostojnost hrvatskih dežel. Porodil se je dné 23. vel. travna 1823. Mnogo je delal, mnogo žrtvoval za svoj narod, dal Bog, da ne brez uspehov.

Druga države. Pruski učni minister Bose je izdal ukaz, da naj se na berolinskih šolah nastavlja le toliko židovskih učiteljev, kolikor jih je treba za učenje veronauka. Sploh naj se gleda, da se bode nastavilo kolikor je mogoče malo židovskih učiteljev. Kdaj kaj takega ukaže avstrijski minister? — Na Ruskem delajo velike priprave za kronanje carja v Moskvi. Vršile se bodo velikanske slavnosti, h katerim so povabljeni tudi katoliški škofje. Zastopani bodo tudi sv. Oče. Pozneje se podá car s svojo soprogo na popotovanje in obišče menda tudi papeža. — Lahki so potrosili za vojsko z Abesinci (Menelikom) v Afriki že 50 milijonov. Vkljubo temu ne pridejo naprej. Zanimivo je, kako orožje rabijo Abesinci zoper Lahe. Ko je l. 1870. kralj Viktor Emanuel vzel papežu Rim, morali so mu papeževi vojaki izročiti vse puške. To orožje pa je laški kralj pred nekaterimi leti podaril abesinskemu kralju Meneliku. Torej nekdanje papeževe puške delajo Lahom toliko preglavice! To je več nego slučaj! — Listi pišejo, da Ferdinand Koburški, ki je izdal vero svojega sina Borisa, misli tudi sam postati pravoslavac. — Na Kreti so Turki zopet pomorili več kristjanov. Sicer je angleška kraljica nedavno pisala ostro pismo sultanu, naj pazi bolje na varnost kristjanov, a kaj vse to pomaga; tisoči pomorjenih se zaradi tega ne bodo oživili.

Gospodarske stvari.

Kedaj prekopuj vrte? Če vrt jeseni pred zimo prekopješ, bode se zemlja po zimi zrahljala in bode mnogo rodovitnejša. Pokončaš pa s tem mnogo mrčesov, ki jeseni zlezajo v zemljo. Ko zemljo prekoplješ, jih spraviš na vrh. Nekatere pokonča mrz, druge pa pojedjo kokoši, ktere lahko spustiš na vrt. Tudi s prekopavanjem pokončaš mnogo plevela. Jeseni prekopano zemljo je pomladi treba le z grabljami zravnati. Mokro zemljo je pa bolje pomladi prekopavati, ker se preveč napije mokrote, ako se jeseni prekoplje.

Novičar.

Na Koroškem. Iz Kort nam pišejo, kako hudo se ljudem godi, ko nimajo svojega lastnega duhovnega pastirja, druge cerkve pa so vse zelo oddaljene. — Slične tožbe se, žal, čujejo čim bolj pogosto tudi iz drugih krajev, ne da bi se zavoljo velikega pomanjkanja duhovnikov moglo temu od pomoči. Prosite Gospoda, da pošlje delavcev v svoj vinograd! — Modestovo društvo za pomoč bolnim in onemoglim duhovnikom krške škofije je imelo lani 202 uda. Dohodkov je 6005 gld. 18 kr., stroškov 5929 gold. 17 kr. Podpor se je dalo 860 gld. Društveno premoženje iznaša 56.630 gld. Načelnik društvu so preoč. g. Lambert Einspieler. — Deželne vlade svetovalec v Celovcu, grof M. Clary-Aldringen je imenovan za deželnega predsednika v Šleziji. — Novo podružnico „Südmark“-e dobijo v Svincu. Zdaj jim bodo tam menda zorile zlate fige. — Po več krajih obhajajo v postu sv. misijon. — Dva otroka, stara po 6¾ in 3½ leta sta zgorela dné 23. m. m. v Št. Jakobu ob Krki. Mati ju je pustila sama doma, igrala sta se z zažigalicami in našla tako žalostno smrt. — V Celovcu mnogo ljudi ne pozna posta. Zabavajo se in prirejajo plese, kakor v pustu. Uradna „Celovčanka“ take plese naznanja prav vestno, veliko vestneje, kakor marsiktero važno reč. Tudi značilno! Istotako v Velikovcu prav veselo plešejo tudi še v postu, ker jim je pust menda bil prekratek. — Red železne krone III. vrste je dobil deželne sodnije nadsvetovalec dr. O. Heis v Celovcu. — Obesil se je dné 26. svečana t. l. nadučitelj Laussegger v Šmarjeti pri Bajtišah v Rožni dolini. Trpel je na umu vsled preganjanja. — Devetdnevne pobožnosti na čast sv. Jožefa, ki se obhaja sedaj v Celovcu v cerkvi sv. Duha pri čč. uršulinkah, se udeležuje prav mnogo vernikov. Veliki kip rednika Jezusovega, ki je v cerkvi na stranskem oltarju v tem mesecu za češčenje izpostavljen, napravil je slovenski rojak, akademični kipar g. Al. Progar v Celovcu. Delo hvali mojstra, ker ta kip je v

resnici lepo izdelan in tudi cena ni pretirana. Bodi mu torej na tem mestu izrečena javna zahvala. Kdor se hoče o tem sam prepričati, naj se potruji v cerkev in si kip sam ogleda. Gosp. Progarja pa z lahko vestjo priporočamo vsem cerkvenim predstojništvom. Svoji k svojim!

Na Kranjskem. Maskerada, ktero je napravil ljubljanski „Sokol“ v novem krasnem „narodnem domu“, nadkriljevala je vse dosedanje veselice tega društva. Zbralo se je okrog 900 ljudi. Dvorana je bila, prvič v Ljubljani, električno razsvetljena. — Pravila „Gorenjskega Sokola“ so potrjena. Na zdar! — Da povzdignejo slamarijo v Domžalah, bodo vpeljali učne tečaje, kjer bodo poučevali v pletenji slame. — Novo podružnico c. k. kmetijske družbe so ustanovili v Toplicah. — V Novem mestu bo poveljan misijon od 25. sušča do 1. mal. travna. Vodili ga bodejo oo. jezuitje Doljac, Vrhovec in Senfelder. — V Dolenjih pri Jelšanah je pogorelo na pepelnico 14 poslopjij. — Slavnoznani primarij g. dr. Šlajmer je bil nevarno obolel v Zagrebu, sedaj se mu je pa zopet obrnilo na bolje.

Na Štajerskem. Slovenci so sijajno zmagali pri občinskih volitvah v Orehovi vasi pri Slivnici. 12 let so se potegovali za svoje pravice, sedaj so dosegli častno zmago. Naj bi posnemali vstrajne može še drugod! — V vsakem okraju, kjer še ni kakega konservativnega društva, mislijo ustanoviti društvo, da se bo začelo tudi po mestih delovati za katoliško stvar. — Pri Sv. Tomažu, v občini Škofja vas, zažgal je dné 8. svečana posestnik M. Hriberšek na polju trnje, da bi ga uničil. Njegova triletna hčerka šla je gledat goreč grm, pa prišla tako blizu, da se jej je obleka unela, in se je uboga deklica tako opekla, da je še isti dan umrla. — Novo pošto so dobili pri sv. Ani v Slov. goricah. — Volitev v gornjeradgonski okrajni zastop je izpadla za slovensko stranko neugodno, ker so nekateri kmetje postali figa-možje in svoj glas oddali nemurjem. Žalostno! — Deželni šolski svet je zaukazal, da se mora na šoli v Marenbergu poučevati tudi slovenščina.

Na Primorskem. Govori se, da pride namesto škofa Glavine v Trst poreški škof Flapp, v Poreč pa goriški prošt Jordan. Flappa se tržaški Slovenci nikakor ne veselijo. — Po Trstu in sploh po Primorskem pobirajo Lahoni denar za italijanske vojake v Afriki. Tržaški župan je dal 200 lir. Naj rajši kar sami odrinejo v Afriko; nihče ne bo za njimi žaloval! — Med Tržičem in Nabrežino se je vnel 25. m. m. ogenj v dveh s slamo napoljenih vozovih mešanega vlaka. Goreča voza so odstranili. Na Nabrežini je zgorel še tretji. — Strašno burjo so imeli minuli teden v Trstu.

Po drugih deželah. Beračija za celjski „nemški dom“ preseda že pametnim Nemcem. V Gradu je prikobacalo k shodu, kterege je v ta namen sklical dr. Neckerman, celih 23 možiceljev. — Vsled hudega viharja na Črnem morju so se potopile tri ruske ladje, štirje tuji parniki in 14 jadrenic. Nad 100 ljudi je utonilo. — Na Dunaju so obsodili na smrt kovaškega pomočnika K. Črjaka, rodom Kranjca, ker je umoril svojo ljubico. — Te dni je neki vrtnar v Nizzi, kopajoč na svojem vrtu, našel škrinjico, v kateri je bil 40.000 frankov vreden zaklad, namreč razne dragocenosti, ktere so bile pred dvema letoma neki miss Whate ukradene. — Novo slovensko kolonijo si bodo osnovali naši slov. rojaki v Ameriki. Nabrali so za to že lep denar. Bog daj srečo! — V Karvinu na Moravskem so delavci v rudnikih ostavili delo. — Tri leta v ječo za 18 kr. je moral Anton Wollinger iz Bele Cerkve na Moravskem. V stolni cerkvi na Reki je z limanicami iz puščice ukradel 18 kr. Kazen se mu je zaradi tega tako visoko odmerila, ker je že večkrat bil kaznovan zaradi tatvine.

Slovanske novice. Srbi v bosanskem trgu Krupa so nabrali v jednom samem dnevu za zidanje svoje lastne šole 93.000 gld.! — V zlati Pragi je društvo, zvano „Črnogorsko društvo“, ktero s pomočjo dobrovoljnih prispevkov podpira fante iz Črne gore, kateri prihajajo na Češko učiti se vinorejstva, mizarstva, puškarstva itd. Hvale vredni namen! — V Pragi je umrl Jožef Jur. Kolar, imenitni in zelo spoštovani igralec in dramatični pisatelj, začetnik češkega gledališnega življenja. Bil je star 84 let. Čast njegovemu spominu! — Praška „Meščanska Beseda“ je nedavno obhajala 50letnico svojega obstanka. „Meščanska Beseda“ je bila ognjišče, iz kterege je izšlo narodno češko probujenje. Ustanovil jo je znani vrli rodoljub in poslanec dr. Fr. L. Rieger. — Slovaki v Ameriki imajo 13 slovaških časnikov, med kterimi je tudi list „katolik“. To priča, da tudi v novi domovini v njihovih srcih ni ugasnila ljubezen do materinskega jezika. Slava jim!

Raznoterosti.

Nadvojvoda Albreht Salvator †. Dné 27. svečana t. l. umrl je v Grižu blizu Bolzana

*) ... die sich aus der nationalen Vorwärtsbewegung aller Völker nach den Gesetzen der Logik von selbst ergeben mussten ...

na Tirolskem nadvojvoda Albrecht Salvator, star 25 let. Bil je sin l. 1892. umrlega nadvojvode Karla Salvatorja in Mar. Imakulate. Porodil se je dne 22. listopada 1871. Bil je vzgleden mož, zelo veren katoličan in posebno zvesto udan svojim starišem in bratom. N. p. v. m.!

Listnica uredništva.

Svoje cenjene prijatelje in rojake srčno prosimo, da nas podpirajo s prav pogostimi, vsestranskimi dopisi. Le če se list podpira od vseh strani z dopisi in raznimi doneski, more napredovati in postati čim zanimivejši. Nasprotniki so neprestano na delu; na razpolago so jim vsa sredstva; glejmo, da branimo tudi mi krepko svoje pravice z uma svitlim mečem! Za to na delo, podpirajte nas. Le z združenimi močmi pridemo do zaželjenega cilja! „Hanzej“. Lepa hvala za trud! Obljubljeno in še kaj več pričakujemo. Pozdrav!

Listnica upravnštva.

Še enkrat moramo prositi, da se blagovoli pri plačevanju naročnine vedno naznaniti natanjko tisti naslov, pod katerim posameznim naročnikom že „Mir“ dohaja. Taki pa, ki prejema po več iztisov pod enim zavitkom, naj nam naročnino pošiljajo le pod svojim imenom na račun prejemanih listov in naj nam ne naznanjajo še posebej imena onih, ki list dobivajo skupno pod tistim zavitkom. V takem slučaju se lahko pripeti, da se takega na novo zapiše in potem dobiva jeden iztis skupno z drugimi in drug iztis še pod svojim imenom posebej, torej namesto jednega, po dva. — Tudi je treba imena vsigdar razločno pisati in bližnjo pošto navesti, pomote naj se nam pa blagovolijo sproti naznaniti, da je odstranimo. Le na ta način bode mogel vladati vsestranski red in bodo častiti naši naročniki mogli dobivati list redno in pravočasno.

Tržne cene v Celovcu

dne 5. sušca.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	10	6	37
rž	4	65	5	81
ječmen	—	—	—	—
oves	2	40	3	—
hejda	3	35	4	19
turšica (sirk)	3	40	4	25
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	90	1	46
deteljno seme	30	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 2 gld. 70 kr. kisto 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 40 kr., slama po 1 gld. 70 kr. do 2 gld. 20 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 64 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po — do — gld. meterski cent (100 kil).

Naznanila.

Priporočilo.

Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in veščerji zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzky-jeve ulice št. 1.

Jakob Križaj,

pekovski mojster

v Celovcu, jezuitarske ulice (Domgasse) št. 12., priporoča najboljšo, svežo medence ali drožje (Pressgerm) za kruh in kolače k Velikonoči in sploh za porabo k peki. Ob enem priporoča najtopleje tudi svojo pekarno, v kateri peče po večkrat na dan sveži kruh, kolače, potvice itd.

O V E S

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 5 gld., 50 kil za 9 gld. 50 kr., 100 kil za 18 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 70 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

A. J. Wozonig,

trgovec v Pliberku,

priporoča za Velikonoč svojo bogato zalogo izvrstne moke v enako dobri baži, kakor jo je prodajal v predpustnem času. Priporoča tudi smodnik (purbelj) za streljanje iz možnarjev k Velikonoči ter ga prodaja po nizki ceni 53 kr. 50 kilo tistemu, kdor ga vzame več kot 5 kil na enkrat.

Sprejme se učenec,

ki je zadostil šolskim dolžnostim, v pekarno Janeza Hafnerja v Borovljah takoj ali do velike noči.

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.

Dve kmetiji na prodaj.

Ena v Kotmarivesi z 25 oralov sveta, tik ceste, jako pripravna za krmo; druga 3/4 ure od Kotmarevesi z 57 oralov sveta. Obe pohištvu sta v dobrem stanu ter obe zidani. Več se izve pri občinskem uradu v Kotmarivesi.

Cerkvene orgle

še prav dobro ohranjene, ki imajo 8 registrov, se prodajo za 150 gld. Več se izve pri farnem uradu v Timenici (p. Pischeldorf) na Koroškem.

Služba organista in mežnarja

se odda v Št. Juriju na Strmcu. Ako bi kdo zraven tega še kako rokodelstvo znal, bi prav dobro izhajal. Več pové farni urad v Št. Juriju na Strmcu. (Sternberg, Post Velden, Kärnten.)

Priporočilo.

Podpisani naznanja velečastiti duhovščini in gostilničarjem, da ima vipavska registrovana zadruga svojo

vinsko zalogo v Pliberku,

ki je oskrbljena z dobrimi, zanesljivo pristnimi in izvrstnimi vini po primernih cenah. Uljudno se priporoča za obilna naročila z odličnim spoštovanjem

Urh Rožič,

zastopnik vipavske vinarke zadruge.

„!Alleluja!“

4 velikonočni napevi, „Regina coeli“ in Te Deum, za mešan zbor zložil Ignacij Hladnik. Op. 22. Cena 60 kr. Missa pro defunctis (Requiem) za en glas z orglami ali četeteroglasno. Op. 23. Cena 40 kr., oba dela ob enem 80 kr. — Dobi se pri skladatelju v Novomestu (Dolenjsko).

Malo posestvo se prodá ali dá v najem

blizu nekega večjega okraja, z gospodarskim poslopjem, sadnim vrtom, s poljem za dve kravi in prav lepim ter zdravim stanovanjem. Oglasila naj se pošiljajo pod imenom: „Johann“, poste restante Velden am Wöthersee.

Na prodaj je hiša

v Št. Petru pri Velikovcu. Prodá se za 3500 gld., ima 44 oralov zemljišča, dobro ohranjeno pohištvo in je posebno pripravna za živinorejo. Več se izve pri p. d. Oevirku, hiš. št. 10. v Št. Lovrencu (v št.-peterski fari), pošta Ruda na Koroškem.

Na prodaj je kmetija na Mitlovem

p. d. pri Mežnarju. Posetje je 32 birnov in 30 oralov sveta. Poslopje je novo in se prodá zavoljo družinskih razmer. Več pové posestnik Janez David na Mitlovem, pošta Doberlaves na Koroškem.

Na prodaj je malo posestvo

v Št. Jakobu pri cesti, dobre pol ure od Celovca oddaljeno, z 12 birni posetje, z dvema travnikoma in pašo za živino, 5 parceli gozda, od katerih so tri v ravnini, dve pa na gori. Posestvo je v dobrem stanu, hlevi na novo pozidani. Cena 2500 gld. Več se izve pri Tomažu Šlajharju, posestniku „pri Mohoru“ v Lemarji vesi, pošta Celovec-Hörtendorf na Koroškem.

Jajca za valjenje

pristnih brahma-kokošij komad po 15 kr., holandskih, z velikimi belimi čopi, komad po 25 kr., honds komad po 25 kr., pristnih štajerskih kokošij komad po 10 kr., srebrnih padurank komad po 30 kr., langhans komad po 30 kr., puranov komad po 30 kr., srebrnih wyandottes komad po 30 kr., italijank komad po 30 kr., pritlikovk komad po 30 kr., košinski komad po 25 kr., sedmograških golovratk komad po 20 kr., dorking komad po 25 kr., jokohank komad po 50 kr., endemskih orjaških gosij komad po 1 gld., pekiških rac komad po 20 kr., velikih štajerskih rac komad po 20 kr. Razpošiljam jajca za valjenje živalij čistega plemena, ki so že bile večkrat odlikovane in dajem jamstvo za čistost in pristnost plemen.

Maks Pauly, Köflach (Štajersko).

Kmetijsko posestvo

p. d. pri Juhu v Kotu pri Prevaljah je na prodaj. Oralov je 120, vsako po 50 gld. Več pové Pop na Lješah, pošta Prevalje na Koroškem.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljšo, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr. Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franko.

Benedikt Hertl, vlastelin graščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

Naznanilo.

Podpisani si dovoljuje svojim častitim naročnikom in kupovalcem ter slavnemu občinstvu sploh uljudno naznaniti, da bode svojo, dosedaj pod firmo: **Ivan Tschernitz v Celovcu** imajočo

trgovino s suknenim blagom

odslej naprej v družbi z gosp. **A. Pogačnikom iz Cirknice** v pomnoženi meri nadaljeval.

Sedanja nova tvrdka **Pogačnik in Tschernitz** se nahaja v takem položaju, da jej je mogoče vsem zahtevam povsem in vestno vstrezati.

Proseč za obili obisk, bilježim slavnemu občinstvu z vsem spoštovanjem udani

Ivan Tschernitz

v Celovcu, Dunajska ulica (Wienergasse).

Uzorcí pošiljajo se na zahtevanje brezplačno in poštnine prosto.